Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

χωρίου . . . καὶ πληρώνοντας καὶ αὐτὴ τὸ κοινὸν χρέος νὰ μένουν εἰς τοὺς παῖδας των, πλὴν ἔτζι στέργεται καὶ αὐτὴ ἡ ἄνωθεν Α. πῶς χαρίζει καὶ αὐτὴ τὰ ὅσα τῆς εὑρίσκουνται εἰς τὸν ἀνὴρ αὐτῆς σπίτια, χωράφια . . . ὅποτε καιροῖς γυρεύσου(ν) οἱ παῖδες αὐτῶν νὰ τὶς ἐνοχλήσουν καὶ νὰ πειράξουν πολὺν ἢ ὀλίγον, ὅποιον μέρος ἀπομείνη ἀπὸ τὸ αὐτὸ ἀνδρόγυνον, νὰ εἶναι εἰς τὴν ἐξουσίαν του, τὸ αὐτὸ ἔχει, νὰ πουλήση, νὰ χαρίση καὶ ἕτερα ἀνενόχλητα . . .».

335

1736. Φιρμάνιον σ. Μαχμοὺτ Α′, πρὸς καδῆν Νάξου,
ὅπως ὁ ἀρχιεπίσκοπος καὶ οἱ μοναχοὶ τῶν ἐν τῇ νήσῳ καθολικῶν Μονῶν, πλὴν τῆς δεκάτης καὶ τῶν νομίμων δασμῶν, μὴ καταπιέζωνται ὑπὸ τῶν κατοίκων διὰ τὴν εἴσπραξιν τοῦ χαρατζίου, ἀνέκδοτον, ἐν ΓΑΚ, φάκ. 162 Π. Ζερλέντη.

336

1736. Πρακτικὸν συμφωνίας ἀπὸ 4 Ἰαν. τῶν τριῶν Κοινῶν τῆς Νάξου («Κάστρο, Μποῦργο καὶ ὅλα τὰ χωρία τῆς Ἀξίας»),
ἐν *151*, σ. 624–625 καὶ ἐν *197*, σ. 155–159.
« . . . ἐρχόμενα τὰ αὐτὰ τρία μέρη εἰς θεοφοβίαν, εἰς τελείαν ἀγάπην, εἰς εἰρηνικὴν καὶ ἀκαταζήτητον γνώμην, θέλουν ἀπὸ τὴν σήμερον διὰ παντοτεινήν τος κυβέρνησιν τῶν τριῶν Κοινῶν . . . Καὶ ὅποιον ἀπὸ τὰ τρία Κοινὰ ἤθελεν ἀθετήσει καὶ παραβῇ ἀπὸ τοὺς τοιούτους ἀκαταλύτους ταιριασμοὺς καὶ περίστασαις, νὰ πλερώνῃ εἰς τὸ μουτουπάκι τοῦ πολυετῆ Καπετὰν πασᾶ ρεάλια χίλια πεντακόσια. Καὶ τὸ παρὸν πάντα νὰ εἶναι καὶ νὰ γροικᾶται ἰσχυρόν, βέβαιον καὶ ἀχάλαστον εἰς τὸν αἰῶνα . . .».

337

1736. Διάταξις πΚ. Νεοφύτου Ϛ′, περὶ προικοδοσίας,
ἐν *70*, Β′, σ. 78–80 καὶ 437–444.
« . . . Γράφοντες . . . γνώμη καὶ τοῦ . . . πατριάρχου τῶν Ἱεροσολύμων . . . Μελετίου . . . ἀποφαινόμεθα συνοδικῶς . . . ἵνα ὁ ὑπὸ τῆς βασιλευούσης ταύτης τῶν πόλεων, καὶ τῶν ἐν αὐτῇ εὐγενῶν ἀρχόντων διὰ κοινὴν ὠφέλειαν καὶ θεραπείαν τῆς ἐπηρτημένης πανολεθρίας συγκροτηθείς, καὶ διορισθεὶς ἐν τριττῇ τάξει ἀριθμὸς τῆς προικοδοσίας, καὶ ὑφ᾽ ἡμῶν ἐκκλησιαστικῶς τε καὶ συνοδικῶς κυρωθεὶς καὶ βεβαιωθεὶς ὡς ἐμφρόνως καὶ προνοητικῶς καὶ κατὰ θείαν νεῦσιν συντελεσθείς, ἔχῃ τὸ κῦρος . . . Καὶ ὅσοι μὲν τῶν ἀρχόντων καὶ λοιπῶν χριστιανῶν ἔφθασαν πρότερον μέχρι τοῦδε προικοδοτῆσαι, πρὸ τοῦ διορισμοῦ τούτου . . . ὑπάρχωσιν ἀνεύθυνοι καὶ ἀθῷοι . . . Ὅσοι δὲ τὸ ἀπὸ τοῦδε καὶ εἰς τὸ ἑξῆς, . . . βούλονται συναλλάγματα γάμων ποιῆσαι καὶ προικοδοτῆσαι ἐκ τῶν τῆς πολιτείας καὶ περιχώρου ταύτης . . . ἁπαξαπάντων χριστιανῶν, ἀρχόντων καὶ ἀρχομένων, εὐγενῶν καὶ ἰδιωτῶν, πραγματευτῶν ἢ τεχνιτῶν, ἀνδρῶν ἢ γυναικῶν, μικρῶν τε καὶ μεγάλων, πάσης καὶ παντοίας τάξεώς τε καὶ καταστάσεως, εἰ μὲν τῆς πρώτης τάξεως εἶεν, ὀφείλουσι διδόναι διατετιμημένην προῖκα γροσίων πέντε χιλιάδων, συναριθμουμένων αὐτῇ τῶν μετρητῶν ἄσπρων, τῶν τζεβαχερικῶν, τῶν ρουχικῶν καὶ λοιπῶν ἁπάντων πραγμάτων, ὡς μὴ ὑπερβαίνειν τὴν ὅλην προῖκα τὴν ποσότητα (ταύτην). Εἰ δὲ τῆς δευτέρας τάξεως τυγχάνοιεν,

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

ἔχωσι προικίζειν διατετιμημένως μέχρι δύο χιλιάδων καὶ πεντακοσίων γροσίων. Εἰ δὲ τῆς τρίτης τελοῦσι τάξεως, ἔχουσι προικοδοτεῖν τὰ πάντα χίλια πεντακόσια γρόσια, καὶ μηδένα τῶν ἐκ τῆς τριττῆς τάξεως τολμᾶν ὅλως ὑπερβαίνειν τὸν ἐν ἑκάστῃ διορισθέντα ἀριθμὸν τῆς προικοδοσίας. Τοὺς δὲ κατωτέρω τούτων ὑπάρχοντας καὶ μὴ ἐξαρκοῦντας προικοδοτῆσαι μέχρι τῶν τριῶν πουγγείων, ἔχειν ἄδειαν ἀδιορίστως δι' ὀλιγωτέρας ποσότητος ὑπανδρεύειν τὰς θυγατέρας αὐτῶν, ἐφ' ὅσον ἂν ἐφικνεῖται ἡ ἑκάστου δύναμις . . . Οὔτ' οὖν οἱ προικίζοντες γονεῖς τολμάτωσαν τὸν ἀνωτέρω διορισθέντα ἀριθμὸν ἀθετῆσαι, καί, ἢ φανερῶς, ἢ κρυφίως, ἢ ἐμμέσως, ἢ ἀμέσως, οἱᾳδήτινι ἄλλῃ μηχανῇ καὶ ὑποσχέσει, ἢ πρὸ τοῦ γάμου, ἢ μετὰ τὸν γάμον, ἐπ' ὀνόματι προικοδοσίας, ἢ δοῦναι, ἢ ὑπόσχεσθαι, ἢ διὰ λόγου, ἢ ἐγγράφως, περισσότερα . . . Ὅς δ' ἄν τις καὶ ὁποῖος, ὑπὸ κενοδοξίας πεφυσημένος τολμήσοι τὸ ἀπὸ τοῦδε καὶ εἰς τὸ ἑξῆς ἀθετῆσαι καὶ παραβῆναι τὸν κοινῶς παρὰ τῆς πολιτείας καὶ ἡμῶν διαταχθέντα ὅρον τοῦτον . . . ὁ τοιοῦτος, ὁποῖός ποτ' ἂν ᾖ, ὡς προδότης τῆς κοινῆς συστάσεως καὶ ὠφελείας, ὡς ἐχθρὸς τῆς πολιτείας, καὶ ἀναιρέτης τῆς καλῆς συμφωνίας, ὡς ὑβριστὴς τοῦ μυστηρίου, καὶ ἑνὶ λόγῳ ὡς κοινὸς λυμεών, ἀφωρισμένος εἴη . . .».

338

1736–1744. Γράμμα πΚ. Ν ε ο φ ύ τ ο υ Ϛ', δι' οὗ ἀνακαλεῖται ἡ περὶ περιορισμοῦ τῶν προικοδοσιῶν διάταξις,

ἐν *70*, Β', σ. 444–446.

». . . (τὸ) ἡμέτερον πατριαρχικὸν συνοδικὸν (γράμμα) . . . ἔμπης οὐκ ἴσχυσεν ἐνεργηθῆναι τὸ παράπαν καὶ διαφυλαχθῆναι, διά τε τὴν φθάσασαν ὁπωσδήπως ὑπερισχῦσαι καὶ ἐπικρατῆσαι συνήθειαν τῆς ἐν προικοδοσίαις ὑπερβολῆς . . . τοῦ πολιτικοῦ καὶ ἀρχοντικοῦ συστήματος μὴ ὁμοφωνοῦντος, μηδὲ συναινοῦντος ἐπὶ τῷ τοιούτῳ διορισμῷ, ἧς ἕνεκα διαφωνίας συμβαίνει ἐξ ἀνάγκης γίνεσθαι τὰ γαμικὰ συναλλάγματα μετὰ προικοδοσίας, μὴ φυλαττούσης τὸν γεγονότα διορισμόν, . . . οὗ ἕνεκα, δευτέρας σκέψεως ἐκκλησιαστικῆς γενομένης, ἐπειδὴ ὁ προγεγονὼς περὶ τῆς προικὸς ὅρος, καίτοι καλῶς συντελεσθεὶς ὡς πρὸς κοινὴν ὠφέλειαν ἀφορῶν, . . . ὡς μήτε φυλαχθεὶς ἄχρι τοῦδε, μήτε εὐλογηθεὶς τὸ παράπαν, ἀλλ' οὔτε εἰς τὸ ἑξῆς φυλαχθῆναί τε καὶ ἐνεργηθῆναι οἷός τε ὤν, ὑπάρχῃ ἄκυρος τοῦ λοιποῦ . . . καὶ τὸ προεκδοθὲν περὶ τούτου ἐκκλησιαστικὸν ἡμῶν γράμμα μένῃ κἀκεῖνο ἄκυρον καὶ ἀνενέργητον . . .».

339

1737. Διάταξις πΚ. Ν ε ο φ ύ τ ο υ Ϛ', πρὸς μ. Ἀ θ η ν ῶ ν Ζ α χ α ρ ί α ν, περὶ ὅρου προικοδοσίας,

ἐν *70*, Β', σ. 446–451 καὶ ἐν *169*, Α', σ. 139–144.

(Προὶξ α' τάξεως 1500 γρόσια· αἱ τάξεις β' καὶ γ' ὀλιγώτερον).

340

1737. Προικοσύμφωνον 3 Φεβρ., ἐν Παροικίᾳ Π ά ρ ο υ,

ἐν *57*, σ. 166.

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ